

„Tada, žinodamas, jog viskas įvykdyta, ir kad išsipildytų Raštas, Jėzus tarė: ‚Trokštu!‘ Tenai stovėjo indas, pilnas perrūgusio vyno. Jie pakėlė ant yzopo vytelės kempinę, pamirkytą vyne, ir prinešė prie jo lūpų. Paragavęs to vyno, Jėzus tarė: ‚Atlikta!‘ Ir, nuleidęs galvą, atidavė dvasią.“

(Jn 19,28-30)

„Moterys greitomis paliko kapa, apimtos išgaščio ir didelio džiaugsmo, ir bėgo pranešti mokiniams. Ir štai priešais pasirodė Jėzus ir tarė: ‚Sveikos!‘ Jos prisitartino ir, puolusios žemėn, apkabino jo kojas.“

(Mt 28,8-9)

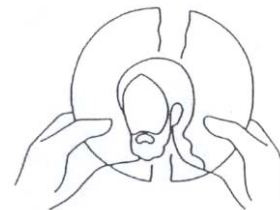

„Jėzus jai tarė: ‚Nelaikyk manęs! Aš dar neįžengiau pas Tėvą. Verčiau eik pas mano brolius ir pasakyk jiems: ‚Aš žengiu pas savo Tėvą ir jūsų Tėvą, pas savo Dievą ir jūsų Dievą!‘“.

(Jn 20,17)

„Dievas taip pamilo pasaulį, jog atidavė savo viengimį Sūnų, kad kiekvienas, kuris jį tiki, nepražūtų, bet turėtų amžinąjį gyvenimą. Dievas gi nesiuntė savo Sūnaus į pasaulį, kad jis pasaulį pasmerktų, bet kad pasaulis per jį būtų išgelbėtas.“

(Jn 3,16-17)

„Mano Tėvo namuose daug buveinių. (...) Einu jums vietos paruošti! Kai nuėjęs paruošiu, (...) ir jus pas save pasiimsiu, kad jūs būtumėte ten, kur ir aš.“

(Jn 14,2-3)

„Niekas nepila jauno vyno į senus vynmaišius. Antraip vinas suplėšytų vynmaišius, ir nueitų niekais ir vinas, ir vynmaišiai. Jaunam vynui – nauji vynmaišiai!“

(Mk 2,22)

„Jėzus užkopė ant kalno ir pasišaukė, kuriuos pats norėjo, ir jie atėjo pas jį. Ir jis paskyrė Dvylika, kad jie būtų kartu su juo ir kad galėtų siųsti juos skelbti žodžio.“

(Mk 3,13-14)

„Kokiu saiku seikėjate, tokiu ir jums bus atseikėta ir dar pridėta. Kas turi, tam bus duota.“

(Mk 4,24-25)

„Eik namo pas saviškius ir papasakok, kokių nuostabių dalykų Viešpats tau padarė ir kaip tavęs pasigailėjo“.

(Mk 5,19)

„Pažvelgęs į dangų, Jėzus atsiduso ir tarė jam: ‚Efatá!‘, tai yra: ‚Atsiverk!‘ Ir tuojau atsivėrė jo klausas, atsirišo liežuvio ryšys, ir jis kalbėjo kaip reikia.“

(Mk 7,34-35)

„Mūsų Viešpaties kančios metu moterys juk buvo drąsesnės už apaštalus... Galbūt už tai Jis leido, kad paniekinimai būtų jų dalia šioje žemėje, nes Jis pats tokią dalį buvo ir sau pasirinkęs... Danguje Jis mokės parodyti, kad Jo mintys – ne žmonių mintys, nes tada paskutinės bus pirmutinės...“

(Ms A, 66 v.)

„Kristaus šauksmas nuo Kryžiaus „Trokštu!“ visą laiką aidėjo mano sieloje. Norėjau paduoti savo Mylimajam gerti ir pati pasijutau kamuojama sielų troškulio... Tai dar nebuvo mane taip traukusios kunigų sielos, tai buvo didžiųjų nusidėjėlių sielos, aš karštai troškau išplėsti jas iš amžinosios liepsnos...“

(Ms A, 45 v.)

„Koks puikus tas meilės kelias. Žinoma, galima suklypti, gali kartais pasitaikyti neištikimybės, bet mokanti visur rasti naudą meilė greit sunaikina visa, kas Jėzui nepatinka, palikdama širdies gilumoje tik didžią, nusižeminimo kupiną ramybę.“

(Ms A, 83 r.)

„Kartais jaučiamės taip blogai savyje, savo širdyje, kad reikia kuo skubiau iš to išeiti. Gerasis Dievas nereikalauja, kad mes pasiliktume savo pačių draugijoje, priešingai, Jis dažnai leidžia, kad ši draugija mums būtų nemaloni ir kad ją paliktume. Šiuo atveju nematau kito būdo, kaip tik išeiti ir keliauti pas Jėzų ir Mariją, imantis gailestingos meilės darbų.“

(CSG – *Patarimai ir prisiminimai*, 99)

„Mano Dieve, aš renkuosi viską! Nenoriu būti tik pusiau šventąja, aš nebijau dėl Tavo kentėti, bijau tik vieno dalyko – kad nepasilaikičiau savo valios, pasiimk ją, nes „aš renkuosi viską“, ką Tu nori.“

(Ms A, 10 v.)

„Jėzus mums sako, kad jo namuose yra daugybė buveinių. Tuomet, jei ten yra buveinių didžiosioms sieloms, dykumų Tėvams ir kantrumo kankiniams, tai turi būti ir mažiems vaikams skirtų buveinių. Mūsų vieta ten, jei labai Ji mylime – Ji, mūsų dangiškąjį Tėvą ir Meilės Dvasią.“

(CSG – *Patarimai ir prisiminimai*, 42)

„Apmąstydamą šiuos Jėzaus žodžius, supratau, kokia netobula buvo mano meilė seserims, pajutau, kad nemyliu jų taip, kaip jas myli gerasis Dievas. Ak, dabar suprantu, kokia tobula artimo meilė – tai pakanta kitų žmonių trūkumams, mokėjimas nesistebėti jų silpnybėmis, rasti sau atsparos net ir mažiausiose jų praktikuojamose dorybėse.“

(Ms C, 12 r.)

„Jėzus nekviečia tų, kurie yra verti, bet pašaukia tuos, kurių pats nori.“

(Ms A, 2 v.)

„O Jėzau! Kaip galėčiau nepapasakoti visoms mažoms sieloms apie Tavo begalinį atlidumą... Jaučiu, nors tai ir neįmanoma, kad jeigu tu būtum radęs dar mažesnę sielą už manąją, mielai ją būtum apibėręs dar didesnėmis malonėmis, jei tik su didžiausiu pasitikėjimu ji būtų atsidavusi begaliniam Tavo gailestingumui.“

(Ms B, 5 v.)

„Vienintelis dalykas, kurį reikia daryti naktį, vienintelėje gyvenimo naktį, kuri bus tik vienintelį kartą, – tai mylėti, mylėti Jėzų visa savo širdimi ir dėl Jo gelbėti sielas, kad Jis būtų mylimas.“

(LT – *laiškai*, 96)

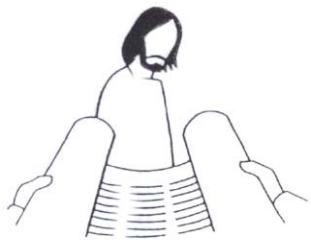

„Aš jums duodu naują isakymą, kad jūs vienas kitą mylėtumėte: kaip aš jus mylėjau, kad ir jūs taip mylėtumėte vienas kitą!“

(Jn 13,34)

„Aš jums duodu naują isakymą, kad jūs vienas kitą mylėtumėte: kaip aš jus mylėjau, kad ir jūs taip mylėtumėte vienas kitą!“

(Jn 13,34)

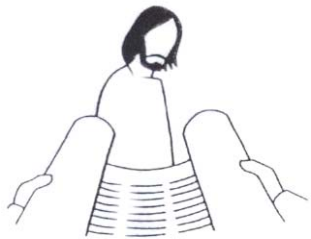

„Aš jums duodu naują isakymą, kad jūs vienas kitą mylėtumėte: kaip aš jus mylėjau, kad ir jūs taip mylėtumėte vienas kitą!“

(Jn 13,34)

„Neteiskite ir nebūsite teisi; nesmerkite ir nebūsite pasmerkti; atleiskite, ir jums bus atleista.“

(Lk 6,37)

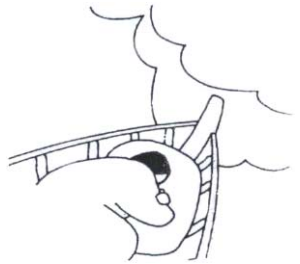

„Mylėkite savo priešus, darykite gera ir skolinkite nieko nesitikėdami.“

(Lk 6,35)

„Jėzus jiems atsakė: „Turėkite tikėjimą Dievu! Iš tiesų sakau jums: kas pasakytų šitam kalnui: 'Pasikelk ir meskis į jūrą' ir savo širdyje nesvyruotų, bet tikėtų įvyksiant, ką sako, – tai jam ir įvyktų.“

(Mk 11,22-23)

„Jėzus jiems atsakė: „Turėkite tikėjimą Dievu! Iš tiesų sakau jums: kas pasakytų šitam kalnui: 'Pasikelk ir meskis į jūrą' ir savo širdyje nesvyruotų, bet tikėtų įvyksiant, ką sako, – tai jam ir įvyktų.“

(Mk 11,22-23)

„Tai ir bus Dievo darbas: tikėkite tą, kurį jis siuntė.“

(Jn 6,29)

„Jėzus meiliai pažvelgė į jį...“

(Mk 10,21)

„Jėzus meiliai pažvelgė į jį...“

(Mk 10,21)

„Ak, Viešpatie, žinau, kad neliepi daryti to, kas neįmanoma, geriau už mane žinai, kokia aš silpna, netobula, gerai žinai, kad niekada negalėčiau mylėti savo seserų taip, kaip Tu, jeigu Tu Pats, o mano Jėzau, jų dar nemylėtum manyje.“

(Ms C, 12 v.)

„Jėzus, apaštalams davęs naują įsakymą, pasak Jo, SAVAJI ĮSAKYMA, jau kalba ne apie tai, jog reikia mylėti artimą kaip save patį, bet mylėti taip kaip Jis, Jėzus, mylėjo ir mylės iki laikų pabaigos...“

(Ms C, 12 v.)

„Kai dar labiau noriu mylėti, ypač jei demonas mėgina mano akims atskleisti vienos ar kitos mažiau simpatingos sesers netobulumus, aš skubu išvelgti jos dorybes, jos gerus norus, sakau sau – jei ir mačiau ją vieną kartą klumpančią, tai vis tiek ji gali būti pasiekusi daug laimėjimų, kuriuos iš kuklumo slepia.“

(Ms C, 12 v.)

„O, kaip man patinka šis naujas įstatymas, nes patikina mane, kad tai Tavo valia ir kad turiu mylėti savo visus, kuriuos man liepi mylėti!..“

(Ms C, 12 v.)

„Ak, teatleidžia man Jėzus, jeigu aš Jį įskaudinau, bet Jis gerai žino, kad nors ir praradusi Tikėjimo džiaugsmą, bent jau stengiuosi atlikti Jo darbus. Tikiuosi per šiuos vienus metus atlikusi daugiau tikėjimo aktų negu per visą gyvenimą.“

(Ms C, 7 r.)

„Ak! Kaip Jėzaus pamokymai prieštarauja mūsų prigimčiai, jausmams! Be Jo malonės būtų neįmanoma ne tik praktiškai juos įgyvendinti, bet ir suprasti.“

(Ms C, 18 v.)

„Ak, teatleidžia man Jėzus, jeigu aš Jį įskaudinau, bet Jis gerai žino, kad nors ir praradusi Tikėjimo džiaugsmą, bent jau stengiuosi atlikti Jo darbus. Tikiuosi per šiuos vienus metus atlikusi daugiau tikėjimo aktų negu per visą gyvenimą.“

(Ms C, 7 r.)

„Niekada nebūna per daug pasitikėjimo Geruoju Dievu, tokiu galingu ir tokiu gailestingu.“

„Įsimylėjusiems reikalinga vienuma, naktį ir dieną trunkantis širdžių artumas; vienas Tavo žvilgsnis mano palaiminimu tampa, aš gyvenu Meile.“

(PN – eilės: 17)

„Kad tremtį ašarų slėnyje pakęščiau, man reikalingas žvilgsnis mano Dieviškojo Išganytojo. Šis Žvilgsnis, Meilės kupinas, man atskleidė savo grožį. Jis man leido pajusti Dangiškąją laimę. Mano Jėzus man šypsos, kai Jam atsidūstu. Tuomet nebejaučiu tikėjimo išbandymo. Manojo Dievo Žvilgsnis, jo nuostabi Šypsena – štai manasis Dangus!..“

(PN – eilės: 32)

„Šiandien matėme nuostabių dalykų.“

(Lk 5,26)

„Ateikite pas mane visi, kurie vargstate ir esate prislėgti: aš jus atgaivinsiu.“

(Mt 11,28)

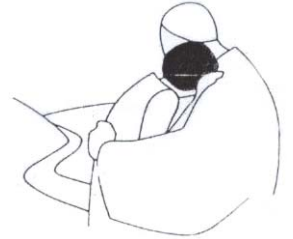

„Gaila man minios (...) Aš nenoriu paleisti jų alkanų, kad nenusilptų kelyje.“

(Mt 15,32)

„Tėvas pažino jį iš tolo, labai susigraudino, pribėgo prie jo, puolė ant kaklo ir pabučiavo.“

(Lk 15,20)

„Jėzus pradėjo aiškinti savo mokiniams turįs eiti į Jeruzalę ir daug iškentėti nuo seniūnų, aukštųjų kunigų ir Rašto aiškintojų, būti nužudytas ir trečią dieną prisikelti.“

(Mt 16,21)

„Tarp gimusių iš moterų nėra buvę didesnio už Joną Krikštytoją, bet ir mažiausias dangaus karalystėje didesnis už jį.“

(Mt 11,11)

„Dievas taip pamilo pasaulį, jog atidavė savo viengimį Sūnų, kad kiekvienas, kuris jį tiki, nepražūtų, bet turėtų amžinąjį gyvenimą. Dievas gi nesiuntė savo Sūnaus į pasaulį, kad jis pasaulį pasmerktų, bet kad pasaulis per jį būtų išgelbėtas.“

(Jn 3,16-17)

„Jūs visi esate broliai. Ir nė vieno iš savųjų nevadinkite (...) mokytojais, nes jūsų vienintelis Mokytojas yra Kristus.“

(Mt 23,8-10)

„Šiandien Dovydo mieste jums gimė Išganytojas. Jis yra Viešpats Mesijas.“

(Lk 2,11)

„Mano akys išvydo Tavo išgelbėjimą, kurį tu prirengi visų tautų akivaizdoje.“

(Lk 2,30-31)

„Kaip motina guodžia, taip aš jus paguosiu; kaip kūdikius nešiosiu ant rankų, sūpuosiu jus ant kelių‘... nuo tokių žodžių noriu tylomis verkti iš dėkingumo ir meilės.“

(Ms B, 1 r. - v.)

„Aš supratau, kad mūsų Viešpats meile apdovanoja ir didingiausia sielą, ir kukliausią, kuri niekada neprieštaruja Jo malonei.“

(Ms A, 2 v.)

„(Jei nepaklusnus vaikas) puola tėvui į glėbį, sakydamas, jog gailisi dėl jam sukkelto skausmo ir norėdamas tai įrodyti pasižada nuo tos akimirkos būti geras, ir jei paskui šis vaikas prašo tėvą nubausti jį vienu bučiniu, nemanau, kad laimingojo tėvo širdis galėtų priešintis sūniškam savo vaiko, kurio nuoširdumą ir meilę puikiai pažįsta, pasitikėjimui.“

(LT – *laiškai*, 258)

„Ne kartą esu pastebėjusi, kad Jėzus nenori man duoti maisto atsargų, bet kiekvieną akimirką maitina vis nauju peniu, ir aš randu jį savo sieloje net nežinodama, kaip jis ten atsirado... Aš paprasčiausiai tikiu, kad tai Pats Jėzus, pasislėpęs mano vargšėje širdyje, veikia mane savo malone ir skatina galvoti apie visa, ko nori, kad aš daryčiau.“

(Ms A, 76 v.)

„Dievas panorėjo sukurti didžius šventuosius, kuriuos galima palyginti su lelijomis arba rožėmis; bet Jis sukūrė ir visai mažų šventųjų, kurie turėtų būti patenkinti esą saulutės arba žibuoklės gerojo Dievo akims palinksminti, kai Jis regi jas prie savo kojų.“

(Ms A, 2 v.)

„Jėzus kentėjo su giliu liūdesiu! (...) O mes norėtume kentėti dosniai ir didingai! Kokia iliuzija!“

(LT – *laiškai*, 89)

„Jėzus, pats nesirodydamas, net neleisdamas išgirsti Jo balso, įvesdino mane į savo paslaptį, ir čia niekuo dėtos knygos, nes aš nesuprantu, ką perskaitau, bet kartais paguodžia vienas sakinyš, kaip, pavyzdžiui, tasai, kurį įsidėmėjau maldų pabaigoje (likusi viena tyloje, sausros kamuojama): „Štai tas mokytojas, kurį aš tau duodu, jis išmokys tave visko, ką turi daryti. Noriu paraginti tave skaityti gyvenimo knygą, kurioje yra dėstoma MEILĖS mokslas.“

(Ms B, 1 r.)

„Būdingiausias meilės bruožas yra nusižeminimas... Dievas sukūrė ir vaiką, kuris nieko nemoka ir vien bejėgiškai rėkia, ir vargšą laukinį, kuris gyvena tik pagal gamtos įstatymą, ir vis dėl to net į jų širdis Jis teikiasi nusileisti, nes tai yra laukų gėlės, kurių paprastumas Jį džiugina ir žavi... Taip žemai nusileisdamas Dievas rodo begalinį kilnumą.“

(Ms A, 2 v., 3 r.)

„Mano sielos istorija: pradėti giesmę, kurią norėčiau giedoti amžinai – Viešpaties Gailestingumo giesmę.“

(Ms A, 2 r.)

„Tą Kalėdų naktį, kai Jėzus savo noru buvo tapęs silpnu ir kenčiančiu dėl mano meilės, Jis padarė mane tvirtą ir drąsą. Jis apginklavo mane savo ginklais, ir nuo tos palaimingos nakties aš tapau nenugalima jokiame mūšyje, dar daugiau – laimėdavau vieną pergalę po kitos ir tarsi pradėjau, bėgti milžino žingsniais!..“

(Ms A, 44 v. – 45 r.)

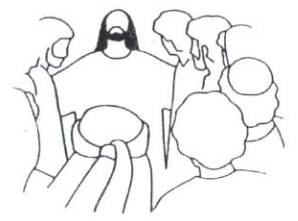

„Jei mylite tik tuos, kurie jus myli, tai kokį atlygį gausite? Ir jeigu sveikinate tiktai savo brolius, kuo gi viršijate kitus?“

(Mt 5,46-47)

„Melskitės taip: 'Tėve mūsų, kuris esi danguje, teesie šventas tavo vardas, teateinie tavo karalystė, teesie tavo valia kaip danguje, taip ir žemėje.'“

(Mt 6,9-10)

„Jėzus tarė moteriai: „Nė aš tavęs nepasmerksiu. Eik ir daugiau nebensidėk.““

(Jn 8,11)

„Tėvas pažino jį iš tolo, labai susigraudino, pribėgo prie jo, puolė ant kaklo ir pabučiavo.““

(Lk 15,20)

„Tėvas pažino jį iš tolo, labai susigraudino, pribėgo prie jo, puolė ant kaklo ir pabučiavo.““

(Lk 15,20)

„Tėvas pažino jį iš tolo, labai susigraudino, pribėgo prie jo, puolė ant kaklo ir pabučiavo.““

(Lk 15,20)

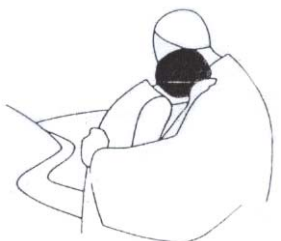

„Kaip motina guodžia savo sūnų, taip aš paguosiu jus. Kaip mažylius nešiosiu ant rankų, sūpuosiu ant savo kelių.““

(pgl. Iz 66, 13.12)

„Kas yra visai mažas, tegul pas mane ateina.““

(pgl. Pat 9,4)

„Tėvas pažino jį iš tolo, labai susigraudino, pribėgo prie jo, puolė ant kaklo ir pabučiavo.““

(Lk 15,20)

„Aš šlovinu tave, Tėve, dangaus ir žemės Viešpatie, kad paslėpei tai nuo išmintingųjų ir gudriųjų, o apreiškei mažutėliams.““

(Lk 10,21)

„Vieną dieną mūsų miela brangi sesutė atrodė giliai pasinėrusi į kontempliaciją.

– Apie ką galvojote? - paklausiau ją.

– Medituoju žodį *Pater*. Taip malonu Gerąjį Dievą vadinti Mūsų Tėvu!..

O jos akyse spindėjo ašaros.“

(CSG – *Patarimai ir prisiminimai*)

„Sesuo, kuri tiesiog turi talentą man nepatikti visais atžvilgiais (...) man pareiškė maždaug taip: „Malonėkite man pasakyti (...), kas jus taip žavi manyje, nes kai tik į mane pažvelgiate, vis nusišypsote?“ Ak, tai, kas mane joje žavėjo, buvo Jėzus, slypintis jos sieloje... Jėzus, kuris padaro našta lengvą ir pasaldina kartumą... Aš atsakiau, jog šypsau todėl, kad malonu ją matyti (žinoma, tai tik dvasinis požiūris).“

(Ms C, 14 r.)

„Taip, jaučiu, jeigu visos įmanomos nuodėmės slėgtų mano sąžinę, net ir tada atgailos kamuojama širdimi eičiau ir pulčiau į Jėzaus rankas, nes žinau, kaip Jis myli grįžtantį sūnų palaidūną“

(Ms C, 36 v.)

„Pasitraukdama nuo klausyklos, jaučiausi tokia patenkinta, tokia palengvėjusia širdimi, dar niekada mano siela taip nesidžiaugė! Nuo to laiko eidavau išpažinties per visas didžiąsias šventes, ir kiekvieną kartą man tai buvo tikra šventė.“

(Ms A, 16 v.)

„Aš esu tas vaikas, Tėvo išvalgios meilės objektas, Tėvo, kuris savo Žodį atsiuntė ne teisiesiems, bet nusidėjėliams atpirkti.“

(Ms A, 39 r.)

„Mano mažoje sieloje Gerajam Dievui patinka matyti, jog aš myliu savąjį mažumą ir neturtą; tai akla viltis jo gailestingumu... Štai mano vienintelis lobis... Kodėl gi šis lobis negalėtų būti ir jūsiškis?..“

(LT – *laiškai*, 197)

„Ir štai aš atėjau, spėdama, kad atradau tai, ko ieškojau, ir, norėdama sužinoti, o mano Dieve, ką padarysi tam mažutėliui, kuris atsilieps tavo šaukiamas...“

(Ms C, 3 r.)

„Ak, dar niekada mano sielos nedžiugino tokie švelnūs ir melodingi žodžiai; tas keltuvas, kuris turi pakylėti mane į Dangų, - tai tavo, Jėzau, rankos! Todėl man nedera augti, priešingai, turiu likti maža, kad tapčiau vis mažesnė ir mažesnė.“

(Ms C, 3 r.)

„Tasai, kuris mirtingojo gyvenimo dienomis džiaugsmingai sušuko: „Aš šloviniu Tave, Tėve, kad paslėpei tai nuo išmintingųjų ir gudriųjų, o apreiškei mažutėliams“, norėjo, kad Jo gailestingumas sušvistų mano sieloje; kadangi buvau maža ir silpna, Jis pasilenkė ties manimi, Jis slapta mokė mane savo meilės dalykų.“

(Ms A, 49 r.)

„Dėl tų, kurie Jį myli ir kurie po kiekvieno prasižengimo ateina pas Jį prašyti atleidimo, puldami į Jo glėbį, Jėzus šoka iš džiaugsmo; savo angelams Jis sako tai, ką paklydusio sūnaus tėvas sakė savo tarnams. Ak, mano broli, kaip mažai pažįstamas Jėzaus gerumas ir gailestingoji Jo meilė.“

(LT – *laiškai*, 261)

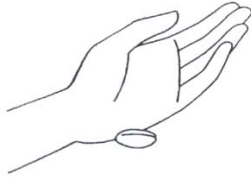

„Taip ir jūs, atlikę visa, kas buvo pavesta, sakykite: 'Esame nenaudingi tarnai. Padarėme, ką turėjome padaryti'.“

(Lk 17,10)

„Kaip mane yra siuntęs gyvasis Tėvas ir aš gyvenu per Tėvą, taip ir tas, kuris mane valgo, gyvens per mane.“

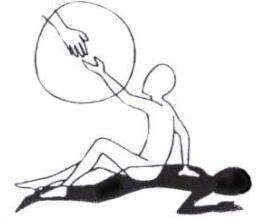
(Jn 6,57)

„Jis pamatė ir vieną vargšę našlę, kuri ėmė du smulkius pinigėlius. Ir jis tarė: „Iš tiesų sakau jums, šita neturtinga našlė ėmė daugiau už visus. Anie visi metė į aukų skrynią iš to, kas jiems atlieka, o ji iš savo neturto ėmė viską, ką turėjo pragyvenimui.“

(Lk 21,2-4)

„Jėzus atsakė: „Eik!“ Petras, išlipęs iš valtys, ėmė eiti vandens paviršiumi ir nuėjo prie Jėzaus. Bet, pamatęs vėjo smarkumą, jis nusigando ir, pradėjęs skęsti, sušuko: „Viešpatie, gelbėk mane!“ Tuoju ištiesęs ranką, Jėzus sugriebė jį ir tarė: „Silpnatiki, ko suabejojai?!“ Jiems įlipus į valtį, vėjas nurimo. Tie, kurie buvo valtyje, pagarbino jį, sakydami: „Tikrai tu Dievo Sūnus!““

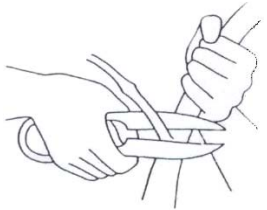

„Savosioms avims aš duodu amžiną gyvenimą; jos nežus per amžius, ir niekas jų neišplėš iš mano rankos (...) ir niekas jų neišplėš iš Tėvo rankos.“

(Jn 10,28-29)

„Kas pasilieka manyje ir aš jame, tas duoda daug vaisių; nuo manęs atsiskyre, jūs negalite nieko nuveikti.“

(Jn 15,5)

„Pasulyje jūsų priespauda laukia, bet jūs būkite drąsūs: aš nugalėjau pasaulį!“

(Jn 16,33)

„Iškeliaudamas iš ten, Jėzus pamatė muitinėje sėdintį žmogų, vardu Matas, ir tarė jam: „Sek paskui mane!“ Šis atsikėlė ir nuėjo paskui jį.“

(Mt 9,9)

„Eikite ir pasimokykite, ką reiškia žodžiai: *Aš noriu pasigailėjimo, o ne aukos.*“

(Mt 9,13)

„Greitai susitark su savo ieškovu, dar kelyje...“

(Mt 5,25)

„Gyventi meile reiškia gyventi iš tavo gyvybės, šlovingasis Karaliau, išrinktiesiems skirtais malonumais! Tu gyveni dėl manęs, pasislėpęs ostojoje. Dėl Tavęs ir aš noriu pasislėpti, o Jėzau! Įsimylėjusiems reikalinga vienuma, naktį ir dieną trunkantis širdžių artumas. Tavo žvilgsnis mano palaiminimu tampa, aš gyvenu meile!“

(PN – eilės: 17)

„Atėjus gyvenimo vakarui priešais Tave pasirodysiu tuščiomis rankomis, nes neprašau Tavęs suskaičiuoti mano darbų. Visi mūsų teismo darbai Tavo akyse yra dėmėti. Todėl noriu apsirengti Tavo paties Teisumu ir iš Tavo Meilės Tave Patį priimti amžiams. Nenoriu jokio kito vainiko, tik Tavęs, o mano Mylimasis.“

(Pri – maldos, 6)

„Nuo to laiko, kai supratau, kad pati viena nieko negaliu padaryti, (...) pavestas darbas man nebeatrodė sunkus, pajutau, kad svarbiausia – vis labiau jungtis su Jėzumi, o visa kita bus man pridėta. Ir iš tikrųjų mano pasitikėjimas niekada nebuvo apviltas.“

(Ms C, 22 v.)

„Gyventi meile reiškia duoti be saiko, nereikalaujant atlygio čia, žemėje. Ak! Aš duodu neskaiciuodama, nes esu tikra, kad meilė neskaiciuoja. O dieviškoji Širdie, pilna švelnumo, atidaviau aš viską! Bėgu tad lengvai, vienintelį tik turtą teturėdama. Gyventi meile.“

(PN – eilės: 17)

„Taip, aš tai jaučiu: kai esu gailiaširdė, mane veikia vien Jėzus; kuo labiau su juo susivieniju, tuo labiau myliu savo seseris.“

(Ms C, 12 v.)

„Ką tai duoda (kentėjimas)! Kančia gali pasiekti kraštutinę ribą, bet esu tikra, kad Gerasis Dievas niekada manęs neapleis.“

(DE – paskutiniai pokalbiai, 4.7.3)

„Šis noras (tapti didžia Šventąja) galėtų atrodyti pernelyg drąsus, turint galvoje, kokia buvau silpna, netobula ir kokia tebesu, jau septynerius metus išgyvenusi vienuolyne, tačiau visą laiką tvirtai tikėjau, jog tapsiu didžia Šventąja, nors neturėjau jokių nuopelnų, aš pasikloviau Tuo, kuris yra Dorybė ir Šventumas.“

(Ms A, 32 r.)

„Aš esu tik vaikas, bejėgis ir silpnas, tačiau kaip tik tas bejėgiškumas ir silpnumas teikia man drąsos tapti Tavo Meilės Auka, o Jėzau!“

(Ms B, 3 v.)

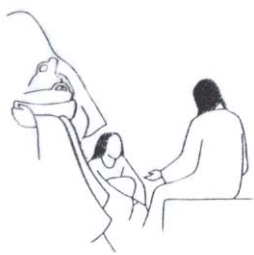
„Kai tik ją sutikdavau (seserį, nepatikusią man visais atžvilgiais), visada meldavausi už ją Dievui, aukodavau Jam visas jos dorybes ir nuopelnus. Jaučiau, kad Jėzui tai patinka (...), o Jėzus, tas sielų Menininkas, būna laimingas, kai nesitenkinama vien išore, bet įsismelkiama į savo slapčiausią šventovę, kurią Jis pasirinko savo buveine, ir gėrimasi jos grožiu.“

(Ms C, 14 r.)

„Ak, jeigu visos sielos, silpnos ir netobulos, jaustų tai, ką jaučia menkiausia iš visų sielų, Tavo mažosios Teresės siela, tai nė viena neprarastų vilties užkopti į meilės kalno viršūnę, nes Jėzus nereikalauja didelių žygdarbių, Jis laukia iš mūsų pasiaukojimo ir padėkos.“

(Ms B, 1 v.)

„Paėmusi svara brangių tepalų iš gryno nardo, Marija patėpė Jėzui kojas ir nušluostė jas savo plaukais. Namai pakvipo tepalais.“

(Jn 12,3)

„Argi mūsų širdys nebuvo užsidegusios, kai jis kelyje mums kalbėjo ir atvėrė Raštų prasmę? Jie tuoj pat pakilo ir sugrįžo į Jeruzalę.“

(Lk 24,32-33)

„Jėzus užkopė ant kalno ir pasiūkė, kuriuos pats norėjo, ir jie atėjo pas jį. Ir jis paskyrė Dvylika, kad jie būtų kartu su juo ir kad galėtų siųsti juos skelbti žodžio.“

(Mk 3,13-14)

„Jei kas mane myli, laikysis mano žodžio, ir mano Tėvas jį mylės; mes pas jį ateisime ir apsigyvensime.“

(Jn 14, 23)

„Vienas iš nukryžiuotųjų nusikaltėlių tarė Jėzui: „Jėzau, prisimink mane, kai ateisi į savo karalystę!“ Jėzus jam atsakė: „Iš tiesų sakau tau: šiandien su manimi būsi rojuje.“

(Lk 23,42-43)

„Jei kas mane myli, laikysis mano žodžio, ir mano Tėvas jį mylės; mes pas jį ateisime ir apsigyvensime.“

(Jn 14, 23)

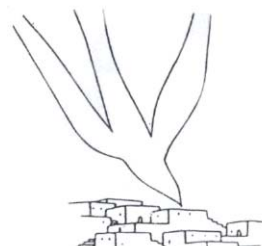

„Simonai, Simonai! Štai šėtonas pareikalavo persijoti jus tarsi kviečius. Bet aš meldžiuosi už tave, kad tavasis tikėjimas nesusvyruotų.“

(Lk 22,31-32)

„Jūsų dangiškasis Tėvas juk žino, kad viso to jums reikia.“

(Mt 6,32)

„Jėzus jiems atsakė: „Turėkite tikėjimą Dievu! Iš tiesų sakau jums: kas pasakytų šitam kalnui: 'Pasikelk ir meskis į jūrą' ir savo širdyje nesvyruotų, bet tikėtų įvyksiant, ką sako, – tai jam ir įvyktų.“

(Mk 11,22-23)

„Jei kas trokšta būti pirmas, tebūnie paskutinis ir visų tarnas!“

(Mk 9,35)

„Man padeda Šventas Raštas ir „Kristaus sekimas“, tai sodrus grynas penas. Bet viską pranoksta Evangelija, kuri stiprina mane besimeldžiančia, joje aš randu visa, ko reikia mano vargšei sielai. Ten visada pasisemiu naujų žinių, šviesos, randu paslėptų mistinių prasmių...“

(Ms A, 83 r.)

„Gyventi meile, - kokia keista beprotybė! Man sako pasaulis, ak! Nustokite giedoję, nepraraskite savo žavesio, savo gyvenimo, naudingai juo mokėkite pasinaudoti!.. Tave mylėti, Jėzau, - koks vaisingas praradimas!.. Visas mano žavesys tik Tau, negrižtamai. Iškeliaudama iš šio pasaulio noriu Tau giedoti: „Mirštu iš meilės!““

(PN – eilės: 17, 13)

„Gyventi meile reiškia nešiotis Tave, Jėzau, savyje, įkurdinti Tave savo krūtinėje, o įskūnijęs mano Dievo Žodi! Dieviškasis Jėzau, tu žinai, kad Tave myliu! Meilės Dvasia apgaubia mane savąja liepsna. Tave mylėdama, patraukiu Tavo Tėvą, mano silpna širdis saugo Jį buveinėje savo nuolatos. O Garbingoji Trejybė! Tu esi mano meilės belaisvė.“

(PN – eilės: 17, 2)

„Gerajam Dievui nereikia niekieno pagalbos, Jis pats savo darbą atlieka, tačiau leidžia darbščiam sodininkui auginti retus lepius augalus, teikdamas jam reikiamų sugebėjimų, o sau pasilieka tik rūpinimąsi jų brandinimu, taigi jėzus nori ir kad Jam būtų padedama ugdyti sielas, diegti į jas dieviškąją dvasią.“

(Ms A, 53 r.)

„Juk Dievas ne tam kasdien nužengia iš dangaus, kad pasiliktu auksinėje komuninėje, o tam, kad rastų kitą dangų, jam daug brangesnį už pirmąjį, mūsų sielos dangų, sukurtą pagal Jo paveikslą, gyvają Dieviškosios Trejybės šventyklą!“

(Ms A, 48 v.)

„Kadangi nebeišaugsiu, turiu save pakęsti tokią, kokia esu, su visais netobulumais; tačiau noriu ieškoti būdo, kaip nueiti į Dangų labai tiesiu, trumpu, visiškai nauju mažu keleliu.“

(Ms C, 2 v.)

„Kaip saulė vienu metu apšviečia ir kedrą, ir mažą gėlelę, tarsi ši būtų vienintelė pasaulyje, taip mūsų Viešpats ypatingai rūpinasi kiekviena siela, tarsi daugiau nebūtų į ją panašių.“

(Ms A, 3 r.)

„Kiekvienąkart, kai priešas mane išprovokuoja kautis, aš šauniai laikausi žinodama, kad niekinga yra stoti į dvikovą; savo priešui aš atsuku nugarą net nesiteikdama pažvelgti į veidą; tačiau skubu pas savo Jėzų ir Jam sakau, jog esu pasirengusi ligi paskutinio lašo išlieti kraują, kad įrodyčiau esant Dangų.“

(Ms C, 7 r.)

„Aš ne tik daug meldavausi už seserį, vertusią mane tiek grumtis su savimi, bet ir stengiausi kaip įmanydama jai patarnauti, o kai mane imdavo pagunda leptelėti jai ką nors nemalonaus, aš tik dar meiliau jai nusišypsodavau ir stengdavausi nukreipti pokalbį kita linkme.“

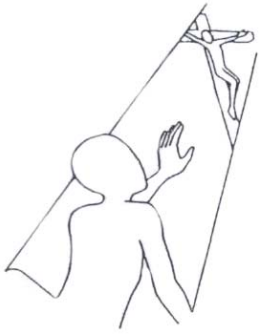
(Ms C, 14 r.)

„Tikėjimo šydas – tai siena, kylanti ligi pat dangaus ir užstojanti žvaigždėtą padangę... Apdainuodama Dangaus teikiamą laimę, malonę amžinai matyti Dievą, nejaučiu tokio džiaugsmo, nes apdainuoju tik tai, ką NORIU TIKĖTI.“

(Ms C, 7 v.)

„O aš, kai būsiu pakeltas nuo žemės, visus patrauksiu prie savęs.“

(Jn 12,32)

„Iš tiesų sakau jums: jeigu neatsiversite ir nepasidarysite kaip vaikai, neįeisite į dangaus karalystę. Taigi kas pasidarys mažas, kaip šis vaikelis, tas bus didžiausias dangaus karalystėje.“

(Mt 18,3-4)

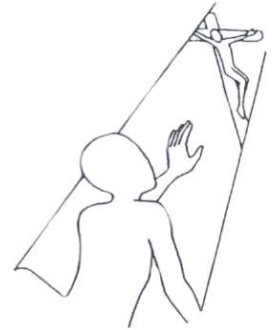

„Iš tiesų sakau jums: jeigu neatsiversite ir nepasidarysite kaip vaikai, neįeisite į dangaus karalystę. Taigi kas pasidarys mažas, kaip šis vaikelis, tas bus didžiausias dangaus karalystėje.“

(Mt 18,3-4)

„O aš, kai būsiu pakeltas nuo žemės, visus patrauksiu prie savęs.“

(Jn 12,32)

„(Tris kartus Jėzus klausė Petrą:) „Simonai, Jono sūnau, ar myli mane?““

(Jn 21,16)

„Kai tu panorėsi melstis, eik į savo kambarėlį ir užsirakinęs melskis savo Tėvui, esančiam slapoje, o tavo Tėvas, regintis slapoje, tau atlygins.“

(Mt 6, 6)

„Įsidėmėkite gerai mano žodžius: Žmogaus Sūnus turi būti atiduotas į žmonių rankas.“

(Lk 9,44)

„Jūsų net visi galvos plaukai suskaityti. Tad nebijokite! Jūs vertesni už daugybę žvirblių.“

(Mt 10,30-31)

„(Tris kartus Jėzus klausė Petrą:) „Simonai, Jono sūnau, ar myli mane?““

(Jn 21,16)

„Melsdamiesi nedaugiažodžiaukite kaip pagonys; jie tariasi būsia išklaudyti dėl žodžių gausumo. Nedarykite taip kaip jie.“

(Mt 6,7)

„Jėzui patinka rodyti man vienintelį kelią, vedantį į tą milžinišką Dieviškąjį žaizdrą; tas kelias – tai visiškas atsidavimas mažo vaikelio, kuris be baimės užmiega savo Tėvo glėbyje...“

(Ms B, 1 r.)

„O Jėzau, palik mane, skandinčią dėkingumo versmėje, leisk pasakyti, kad tavo meilė pasiekia beprotybės ribą... Kaip gali norėti, kad, tos Beprotybės apimta, mano širdis neskubėtų prie Tavęs? Kaip mano pasitikėjimas galėtų turėti ribas?..“

(Ms B, 5 v.)

„Dabar jau nebeturiu jokio noro, tik trokštu be galo mylėti Jėzų... Aš jau nebetrokštu nei kančios, nei mirties (...), bet dabar mane vilioja tik meilė... Dabar tik atsižadėjimas veda mane, kito kelrodžio neturiu!..“

(Ms A, 82 v. – 83 r.)

„Dvasinės vaikystės kelias – tai pasitikėjimo ir visiško atsidavimo kelias. Noriu mokyti sielas naudotis mažomis priemonėmis, kurios man buvo tokios tinkamos; pasakyti joms, kad čia, žemėje, yra tik vienas darytinas dalykas: berti Jėzui mažų pasiaukojimų gėles, patraukti Jį švelnumu, nes būtent taip aš Jį patraukiau ir būtent dėl to buvau taip meiliai priimta.“

(DE– paskutiniai pokalbiai, 17.7.2)

„Daugiausia Gerojo Dievo malonių pritraukia dėkingumas, nes, jei padėkojame Jam už vieną geradarybę, Jis, to sujaudintas, skuba padaryti dar 10 kitų, ir jei mes padėkojame dar kartą su tokiu pat nuoširdumu, kokia tuomet nesuskaitoma malonių gausybė išsilieja! Aš esu tai patyrusi, pabandykite ir pamatysite. Mano dėkingumas už visa tai, ką Jis man dovanoja, yra beribis, ir tą dėkingumą parodau Jam tūkstančiais būdų.“

(CSG – Patarimai ir prisiminimai, 72)

„Jėzau, Jėzau, jeigu toks malonus yra troškimas Tave mylėti, tai kas tada, kai tą Meilę turi ir ja džiaugiesi?.. Kaip tokia netobula siela, kokia yra manoji, gali trokšti Meilės pilnatvės?... O Jėzau, mano pirmasis, mano vienintelis Drauge, tu, kurį aš myliu VIENINTELĮ, pasakyk man, kokia yra toji paslaptis!..“

(Ms B, 4 v.)

„Tavo sauganti ir nekaltumą gražinanti širdis negalėtų nuvilti mano pasitikėjimo! Kai mano širdyje kyla audra, į tave, Jėzau, keliu savo galvą ir tavo Gailestingame Žvilgsnyje įskaitau žodžius: „Vaikeli, dėl tavęs sukūriau Dangus“.“

(PN – cilės: 35, 4)

„Matau, jog vien kančia gali pagimdyti sielas, ir kaip niekada anksčiau, man atsiskleidžia šių kilnių Jėzaus žodžių gili prasmė: „Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: jei kviečio grūdas nekris į žemę ir neapmirs, jis pasiliks vienas, o jei apmirs, jis duos gausių vaisių“.“

(Ms A, 81 r.)

„(Reikėtų pabandyti užmigti, - sakau jai) - Negaliu, nes per daug kenčiu, tad meldžiuosi... (Ir ką gi Tu sakai Jėzui?) - Aš Jam nesakau nieko, aš Jį myliu!“

(DE – paskutiniai pokalbiai, 97 rugsėjis)

„Nebijokite pasakyti Jėzui, kad Jį mylite, net jei to ir neįjaučiate.“

(PO, p. 429)

